

Budapest., 1917. augusztus 18. – Budapest, 2001. május 1.

Géplakatos szülők gyermeke. Négy polgári végzett, majd borbélynak tanult, 1935-ben szabadult. 1939-ig szakmájában illetve segédmunkásként gyárakban dolgozott. 1939-től 1941-ig katona volt, részt vett az erdélyi bevonulásban, valamint a Jugoszlávia és a Szovjetunió elleni háborúban. Látogatta a vasas és a bőrös szakszervezet rendezvényeit. 1944-ig a MÁVAG-ban dolgozott. 1944 decemberében szervezkedés vádjával rövid időre a nyilasok őrizetbe vették. 1945. februárban MÁVAG-ban megalakított MKP szervezet vezetőségi tagja lett. 1945. szeptemberben pártiskolára került, annak elvégzése után a MÁVAG pártfunkcionáriusa lett. 1948. októbertől az MDP nagy-budapesti pártbizottsága szervezési osztályán katonai osztályvezető, a HM Katonapolitikai Osztály politikai tisztje. 1949. februártól a Honvédelmi Minisztérium pártszervezési osztálya vezető helyettese. 1949. szeptembertől a moszkvai Lenin Katonai és Politikai Akadémián tanult. Hazatérése után a HM felügyelő osztály vezetője, pártszervezési csoportfőnök, majd 1956. októbertől a 4. hadsereg haditanácsa tagja. 1957. márciusban megbízták a Hadsereg MSZMP Intéző Bizottsága elnöki teendőivel. 1957. januártól 1961. szeptemberig vezérőrnagyi rendfokozatban a Magyar Néphadsereg politikai főcsoportfőnöke volt. 1961. szeptemberben lett az MSZMP Budapest VIII. kerületi titkára, majd első titkára.

1967-ben a Szovjetunióban pártfőiskolai tanfolyamot végzett. 1969-től 1975-ös nyugdíjazásáig a Csepel Vas- és Fémművek vezérigazgató-helyettese volt. 1958. november 16. és 1971. február 10. között országgyűlési képviselő volt. Előbb a Hazafias Népfront Vas megyei, 1963. február 24-étől a budapesti listán, majd 1967. március 19-étől Budapest 25. számú egyéni választókerületében jutott képviselői mandátumhoz.